

at anvende, at der ikke foreligger Anledning til at gaae ud derover. Man har fremhævet som Støtte for Lovforslaget navnlig den Grund, at man maatte have en forholdsvis større Forsvarsstyrke her i Hovedstaden, der maa antages at være det meest udsatte Punkt. I de senere Krige har det nu ikke viist sig, at Hovedstaden var det meest udsatte Punkt, men det skal imidlertid villigt indrømmes, at Forholdene ere saaledes forandrede, at det ikke er usandsynligt, at Kjøbenhavn kan blive et meget, ja maaſkee det meest udsatte Punkt under fremtidige Krige. Men vi maae da heller ikke glemme, at Kjøbenhavn er gjort til Garnisonsby for en meget stor Deel af de ved Hærløven dannede Afdelinger, og at, naar disse Afdelinger fyldes med Mandſkab fra Kjøbenhavn og nærmeste Brigadefreds, saa ville de allerede løbe op til en meget anseelig Hærstyrke, og dette vil ved Hjælp af de Communicationsmidler, vi nu have, kunne ſtee i Løbet af faare kort Tid. Denne Bemærkning er rigtig, selv om vi blot derved tænke paa første Brigadefreds; men, som bekjendt er Kjøbenhavn Garnisonsstad ogsaa for 2den Brigadefreds. Fleertallet har derfor troet, at det vilde ſtemme overeens med, hvad ogsaa flere andre Udtalelser og Forhandlinger ere gaaede ud paa, og hvad ogsaa findes antydet i en nylig af Rigsdagen vedtagen Lov, nemlig Værnepligtsloven, hvis man simpelthen hævdede den bestaaende Borgervæbning, og da ventede, indtil Hærløvens Revision med at beſtemme, hvorvidt vi ved en Omdeling af Forſtærkningsafdelingernes Rekruteringsfredse ſkulle have den Uligged, som muligt kunde være tilſtede i Antallet af de forſkjellige Halvbrigadefredſes Forſtærkningsmandſkab og navnlig da den Uligged, der maatte være mellem Antallet af Forſtærkningsmandſkabet i den første Halvbrigadefreds og i Landets øvrige Halvbrigadefreds. Det er ſagt, at Kjøbenhavns Borgervæbning oftere har været nyttig for Krigsbeſtyrelſen i Krigstilfælde, og dette er, hvad der er naturligt, stærkt betonet for at

begrunde Forslaget saaledes, som det her er kommet frem, men jeg troer, at der ſavnæs Beviis for den Paastand. Udvalget har paa Forlangende faaet meddeelt af Krigsministeriet Oplysninger om, i hvilket Omfang Forſtærkningen har været brugt, og det vil deraf ſees, at, medens man i de tre Felttog i den første Krig tog næsten hele Forſtærkningen med — hvilket er ganſke naturligt, da man den Gang var indſtrænket til viſe Dele af Landbefolkningen ſom de, der være Værnepligten undergivne — og medens man ogsaa i 1864 maatte gaae en Deel op i Forſtærkningen, havde netop Forſtærkningsmandſkabet i Kjøbenhavn ſom Medlemmer af Borgervæbningen det Privilegium at være fri for at komme i Krig. Fordi Væbningen saaledes ved en eller anden Leilighed har maattet gjøre nogle Bagter i Kjøbenhavn, kan man dog, efter min Mening, ikke ſige, at den derved har ydet Krigsbeſtyrelſen nogen væſentlig Tjeneste; ialtfald kunde man dog være berettiget til at antage, at Forſtærkningsmandſkabet vilde have gjort endnu større Nytte, hvis det ſammen med Landets øvrige Forſtærkningsmandſkab havde deeltaget i Felttoget. Saaledes have vi altsaa ikke kunnet indſee, at Kjøbenhavns Væbning hidtil har ydet Krigsbeſtyrelſen nogen ſaadan Tjeneste, at denne kunde give Krigsbeſtyrelſen moralkt Net til at fordre en ny Væbning til Gjengæld for ſit Biſald til en Ophævelse af den nuværende Borgervæbning, og allerminſt til at forlange en ny Væbning af den Størrelſe, ſom her forlanges. Det er viſtnot ogsaa tvivlſomt, om Borgervæbningen, hvis man lod den beſtaa i dens nuværende Skikkelse, vilde nogenſinde kunne yde Krigsbeſtyrelſen nogen Nytte, ſaa jeg antager ikke, at Hærens Forsvarsstyrke vilde lide ved, at man fulgte Fleertallets Forſlag under Nr. 1. Dette være ſelvfølgelig ſagt uden mindſte Tvivl om de Enkeltes Mod og Fædrelandsſkærlighed — for at anvende netop et Udtryk, der er brugt paa et andet Sted — ja, det være ſagt endog med Anerkjendelse af, at ſaadanne Egenſkaber ere til-